Dosarul nr. 1r-440/26
Nr. generat de PIGD 1-25152178-02-1r-22042026
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Angela Vasilenco

D E C I Z I E

În numele Legii

27 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Marcel Juganari
Judecători: Marcel Popescu și Adrian Cerbu

A examinat *fără participarea părților*, recursul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Tatiana Prepeliță, și recursul declarat de avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin *****, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 martie 2026, adoptată în cauza penală de învinuire a lui **Tcaciuc Gheorghe** și **Gardașin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 29.10.2025 – 19.03.2026;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru: 22.04.2026 – 27.10.2026.

Procedura citării a fost legal executată.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Procurorul Radu Sîli, avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin *****, inculpatul minor Gardașin *****, reprezentantul legal al acestuia Chiperi Tudor, precum și partea vătămată Gherciu Vlad, fiind înștiințați legal, nu au depus referință sau materiale suplimentare până la data de 22.10..2026, ora 09:30.

Asupra recursurilor declarate de procurorul Tatiana Prepeliță și de avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin ***** împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Prin *sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026*, pronunțată în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, inculpatul minor

Gardașin ***** *(născut la *****, IDNP *****1, originar și domiciliat în r-nul *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără dizabilități, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nefiind la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nejudecat)* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal și, prin aplicarea art. 70 alin. (3), art. 80[1] și art. 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de **închisoare pe un termen de 8 (opt) luni**, care, potrivit art. 72 alin. (5) Cod penal, urmează a fi executată în centrele de detenție pentru minori și tineri.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilite lui Gardașin ***** a fost **suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an**, pedeapsa urmând să nu fie executată dacă în termenul de probațiune condamnatul nu va comite noi infracțiuni și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a aplicat în privința lui Gardașin ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței.

Prin aceeași sentință, inculpatul minor **Tcaciuc Gheorghe** *(născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, necăsătorit, anterior condamnat, la momentul judecării deținut în Penitenciarul nr. 10 Goian)* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal și, prin aplicarea art. 70 alin. (3), art. 80[1] și art. 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu executarea, potrivit art. 72 alin. (5) Cod penal, în centrele de detenție pentru minori și tineri, termenul executării pedepsei fiind calculat din 19.03.2026, cu aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Mijloacele materiale de probă s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Corpul delict – motocicleta de model „*****” cu numărul VIN LS2P*****2, restituită proprietarului (f.d. 56), s-a dispus a fi lăsată în proprietatea părții vătămate Gherciu Vlad.

Corpul delict – telefonul mobil de model „iPhone 7” de culoare neagră, transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica a DP mun. Chișinău conform chitanței nr. 1755 din 25.09.2025 (f.d. 67-68), s-a dispus a fi restituit lui Tcaciuc Gheorghe.

Instanța de fond a constatat că în cadrul examinării cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată, iar cheltuieli judiciare nu au fost solicitate.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că* minorii **Tcaciuc Gheorghe** și **Gardașin** *****, în perioada de timp 12.09.2025, ora 22:00 – 13.09.2025, ora 03:00, acționând împreună și de comun acord, aflându-se în parcarea amplasată pe adresa mun. *****, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, au răpit motocicleta de model „*****” de culoare gri, cu numărul de înmatriculare *****, ce aparține cet. Gherciu Vlad, care ulterior a fost accidentată și abandonată la intrarea în s.

*****, r-nul Orhei, după care inculpații au părăsit locul accidentului, astfel cauzându-i părții vătămate Gherciu Vlad un prejudiciu material în sumă de 30 000 lei.

Acțiunile fiecăruia dintre inculpați au fost calificate de organul de urmărire penală și de instanța de fond în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane*. (f.d.186-194)

2.1. Instanța de fond a reținut că, până la începerea cercetării judecătorești, fiecare dintre inculpați a înaintat, în prezența apărătorului și a reprezentantului legal, cerere de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar prin încheierea protocolară din 16.02.2026 cererile au fost admise în temeiul art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, inculpații fiind audiați potrivit regulilor de audiere a martorului. (f.d.184)

2.2. La individualizarea pedepsei în privința lui Gardașin *****, prima instanță a reținut circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către un minor; a constatat lipsa circumstanțelor agravante; nu a reținut recunoașterea vinovăției ca circumstanță atenuantă separată, întrucât beneficiul acesteia a fost valorificat prin art. 80¹ Cod penal; a apreciat minoratul drept circumstanță excepțională în sensul art. 79 Cod penal; a constatat că *„temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform art. 53, 54 din Codul penal nu au fost stabilite”* și a conchis că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, dispunând suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal.

Solicitările recurenților:

3. *Nefiind de acord cu sentința în cauză, la 31 martie 2026 a declarat recurs* procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, **Tatiana Prepeliță**, numai în privința lui Gardașin *****, solicitând: *admiterea recursului; casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.03.2026 în privința lui Gardașin *****; dispunerea rejudecării cauzei „de către instanța de apel”, prin care să fie înlăturată eroarea privind neaplicarea prevederilor art. 90 alin. (6¹) Cod penal în privința minorului Gardașin *****; în rest, menținerea sentinței fără modificări.*

În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat următoarele aspecte:

– deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului, sentința este nefondată sub aspectul neaplicării art. 90 alin. (6¹) Cod penal, potrivit căruia, în cazul condamnării minorului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, participarea la programul probațional este obligatorie, instanța omițând aplicarea unei condiții obligatorii;

– la individualizarea pedepsei nu s-a ținut cont de criteriile generale prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului prin participarea la programe de probațiune;

– includerea condiției privind participarea la programul probațional va avea un efect preventiv atât pentru condamnat, cât și pentru alte persoane și ar contribui la

corectarea lui Gardașin *****, acesta întrunind condițiile legale, inclusiv starea de sănătate și situația socială, care îi permit executarea programului;

– corectarea erorii omise de instanța de fond nu va agrava situația de facto a inculpatului la executarea pedepsei stabilite.

În drept, procurorul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 53 alin. (1) pct. 9), art. 364[1] alin. (10), art. 437 alin. (1), art. 438, 439, art. 444 alin. (1) pct. 9) și art. 449 Cod de procedură penală. (f.d. 206-207)

4. *La 27 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, a declarat recurs* avocatul **Gorencu Cornelia** în interesele inculpatului minor Gardașin *****, solicitând: *admiterea recursului; casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.03.2026 în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună liberarea de răspundere penală a minorului Gardașin *****, cu aplicarea măsurii de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art. 104 Cod penal – încredințarea minorului pentru supraveghere persoanelor care îi înlocuiesc părinții.*

În motivarea cerințelor sale, apărătorul a invocat următoarele aspecte:

– sentința este pasibilă de casare în temeiul art. 444 alin. (1) pct. 6) și 9) Cod de procedură penală, întrucât nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția privind pedeapsa, iar pedeapsa a fost greșit individualizată în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal;

– nemotivarea hotărârii încalcă dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 al Convenției, cu invocarea cauzelor *Suominen c. Finlandei* (§ 37), *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (§ 85) și *Buzescu c. României*;

– instanța de fond nu a dat eficiență deplină prevederilor art. 54, 61, 70, 75, 76, 78 și 79 Cod penal și nu a motivat imposibilitatea liberării minorului de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal, deși acesta a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, iar corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale;

– nu au fost reținute în calitate de circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției, căința sinceră, precum și faptul că minorul a comis fapta într-o perioadă dificilă a vieții, aflându-se sub tutelă, tatăl fiind decedat, iar mama decăzută din drepturile părintești;

– urmări grave nu au survenit, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, inculpatul a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, a conștientizat fapta și a promis că nu va mai comite acțiuni ilegale, iar Convenția ONU cu privire la drepturile copilului impune un regim special de protecție pentru copiii aflați în conflict cu legea. (f.d. 198-204)

5. Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Astfel, instanța de recurs a înștiințat procurorul Radu Sîli, apărătorul inculpatului, avocatul Gorencu Cornelia, inculpatul minor Gardașin ***** și reprezentantul legal al acestuia Chiperi Tudor, precum și partea vătămată Gherciu Vlad despre locul, data și ora examinării recursurilor, cu propunerea de a prezenta până la data de 22 octombrie 2026, ora 09:30, referința la recurs sau eventual materiale suplimentare.

Totuși, până la data fixată, în adresa instanței de recurs nu au parvenit nici referințe și nici careva materiale suplimentare.

Aprecierea instanței de recurs:

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar *de a respinge* recursul declarat de procurorul Tatiana Prepeliță și recursul declarat de avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin ***** împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026, *ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate*, reieșind din următoarele considerațiuni.

6.1. În conformitate cu art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *(10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.*

6.2. Potrivit art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, *(1) Pot fi atacate cu recurs: [...] 1⁴) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

6.3. Conform art. 438 Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul poate fi declarat de persoanele menționate în art. 401, iar potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.* Colegiul constată că sentința a fost pronunțată la 19.03.2026, termenul de recurs expirând la 03.04.2026, iar recursul apărătorului a fost declarat la 27.03.2026, iar recursul procurorului – la 31 martie 2026, adică ambele în termenul prevăzut de lege, de către persoane îndreptățite să le declare, în conformitate cu art. 51 alin. (5), art. 53 alin. (1) pct. 9) și art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală.

6.4. Conform art. 448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

6.5. Potrivit art. 441 Cod de procedură penală, *(1) Instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.* Totodată, potrivit art. 442 Cod de procedură penală, *instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs*, iar potrivit art. 443 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza prin extindere și cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, având dreptul de a hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă.*

6.6. Potrivit art. 444 alin. (1) pct. 6) și 9) Cod de procedură penală, invocate de recurenți, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar [...]; 9) s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.*

6.7. Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

6.8. Colegiul are în vedere și garanțiile constituționale incidente: dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești (art. 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova), folosirea căilor de atac în condițiile legii (art. 119 din Constituție), precum și regimul special de asistență de care se bucură copiii și tinerii în realizarea drepturilor lor (art. 50 alin. (2) din Constituție). Totodată, potrivit art. 20 alin. (3) Cod de procedură penală, judecarea cauzelor penale privind minori se face de urgență și în mod prioritar.

6.9. Colegiul reține că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești, care decurge din art. 6 § 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, ci presupune examinarea efectivă a argumentelor esențiale ale părților (*Garcia Ruiz c. Spaniei* [MC], nr. 30544/96, hotărârea din 21 ianuarie 1999, § 26; *Van de Hurk c. Țărilor de Jos*, nr. 16034/90, hotărârea din 19 aprilie 1994, § 61). Funcția unei hotărâri motivate este de a demonstra părților că au fost ascultate și de a le permite exercitarea efectivă a căilor de atac (*Hirvisaari c. Finlandei*, nr. 49684/99, hotărârea din 27 septembrie 2001, § 30). În acest sens, instanța de recurs se va pronunța asupra fiecărui motiv invocat de recurenți, în limitele trasate de art. 364[1] alin. (10) Cod de procedură penală.

7. Probe noi acuzarea cât și apărarea în instanța de recurs nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Cercetarea judecătorească în instanța de fond s-a efectuat în procedură simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

7.1. Colegiul reține că cauza a parvenit în instanța de fond la 29.10.2025 și a fost repartizată automat-aleatoriu judecătorului Angela Vasilenco (f.d. 138), fiind primită în procedură prin încheierea din 29.10.2025 în temeiul art. 345 Cod de procedură penală (f.d. 140). Ședințele din 19.11.2025, 16.12.2025 și 18.12.2025 au fost amânate în legătură cu neprezentarea unor participanți, inclusiv pentru neescortarea inculpatului Tcaciuc Gheorghe din motive tehnice. În ședința din 28.01.2026, inculpatul Tcaciuc Gheorghe, asistat de avocatul Lucanovschi Vasile, a prezentat cererea de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care a fost anexată la dosar, ședința fiind amânată din cauza absenței inculpatului Gardașin ***** și a reprezentantului său legal.

7.2. În ședința de judecată din 16.02.2026, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul minor Gardașin *****, asistat de avocatul Gorencu Cornelia, în prezența reprezentantului legal Chiperi Tudor și a pedagogului Bordeianu Ludmila, a susținut personal declarația scrisă prin care recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și solicită ca judecarea cauzei să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții. Procurorul a considerat posibilă admiterea cererii, apărătorul și reprezentantul legal au susținut-o, iar prin încheierea protocolară din aceeași dată instanța a admis cererea în temeiul art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală. Încă la prima ședință din 19.11.2025, inculpatul a declarat că informația privind drepturile și obligațiile i-a fost înmânată, că a primit copia rechizitoriului și că îi este clar dreptul de a solicita examinarea cauzei în baza probelor anexate la dosar.

Astfel, Colegiul constată că alegerea procedurii simplificate a fost liberă și informată, iar renunțarea la anumite garanții procesuale în schimbul beneficiului legal al reducerii limitelor de pedeapsă este compatibilă cu exigențele art. 6 al Convenției, în condițiile în care este neechivocă și însoțită de garanții minime corespunzătoare importanței sale (*Natsvlishvili și Togonidze c. Georgiei*, nr. 9043/05, hotărârea din 29 aprilie 2014, §§ 91-92). Mai mult, fiind vorba de un inculpat minor, au fost asigurate garanțiile specifice: participarea obligatorie a apărătorului (art. 69 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală), prezența reprezentantului legal (art. 77 și 78 Cod de procedură penală) și a pedagogului, care a confirmat că audierea a fost efectuată fără nicio presiune, inculpatul comunicând liber. Astfel, procedura s-a desfășurat în modul care ține seama pe deplin de vârsta, nivelul de maturitate și capacitățile intelectuale și emoționale ale minorului, asigurându-i posibilitatea de a înțelege și de a participa efectiv la proces (*V. c. Regatului Unit* [MC], nr. 24888/94, hotărârea din 16 decembrie 1999, § 86; *Blokhin c. Rusiei* [MC], nr. 47152/06, hotărârea din 23 martie 2016, § 195). Erori procesuale în această parte nu au fost invocate și nici nu au fost depistate de instanța de recurs.

8. *Inculpatul minor Gardașin *****, fiind audiat în instanța de fond potrivit regulilor de audiere a martorului, în ședința din 16.02.2026 (f.d. 178-179)* a recunoscut vinovăția și a declarat că la 12.09.2025, seara târziu, se plimba prin Chișinău împreună cu

Tcaciuc Gheorghe. Au intrat într-un parc de distracție, unde au văzut motocicleta. Pe la orele 2-3 de noapte, Tcaciuc Gheorghe a decis să ia motocicleta pentru a pleca acasă în sat. Tcaciuc Gheorghe a luat motocicleta, iar el îl aștepta pe o altă stradă; au rupt lanțul antifurt și au plecat spre sat, el aflându-se la volan. Motocicleta era de model F5, de culoare neagră. Pe drum au fost depistați de poliție, care i-a urmărit, *„noi am accelerat, și poliția ne-a pierdut urma”*. În apropiere de sat s-a rupt lanțul, au ascuns motocicleta și au plecat pe jos spre sat. Alte detalii nu cunoaște, întrucât la producerea accidentului nu s-a aflat pe *motocicletă. La întrebările apărătorului* a declarat că îi pare rău, se căiește, nu va mai săvârși astfel de acțiuni și solicită aplicarea unei pedepse minime, iar la întrebarea procurorului a declarat că el împreună cu reprezentantul legal nu au încercat să contacteze partea vătămată pentru a repara prejudiciul cauzat.

8.1. Coinculpatul **Tcaciuc Gheorghe**, audiat în aceeași ședință, a confirmat că au rupt lanțul antifurt și au plecat spre s. *****, că în timpul urmăririi de către poliție la volanul motocicletei se afla Gardașin *****, că nu au oprit motocicleta la cerința poliției din motiv că *„era speriat”*, că motocicleta era în stare bună la momentul răpirii, că s-au mai deplasat cu ea 2-3 zile prin sat, iar la momentul producerii accidentului, lângă magazinul „Linella” din *****, la volan se afla el. A precizat că au răpit motocicleta pentru a ajunge în sat și că la momentul răpirii era conștient de caracterul penal al acțiunii.

9. Colegiul Penal constată că, deși sentința pronunțată în condițiile art. 364[1] Cod de procedură penală poate fi atacată doar sub aspectul erorilor procesuale și al măsurii de pedeapsă, în virtutea art. 441 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs a verificat cauza sub toate aspectele și reține că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în faza de urmărire penală și recunoscute de inculpat, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, conform art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, a stabilit o corectă situație de fapt. Astfel, declarațiile inculpaților se coroborează, în sensul art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală, cu următoarele mijloace de probă:

– *declarațiile părții vătămate Gherciu Vlad* (f.d. 14), care a declarat că în anul 2025 a procurat motocicleta de model „*****”, cu n/î *****, contra sumei de 30 000 lei; la 12.09.2025 a venit în ospeție la prietena sa pe adresa mun. Chișinău, str. *****, unde a parcat motocicleta în fața casei de locuit; ultima dată a văzut-o la 12.09.2025, ora 22:00, iar la 13.09.2025, ora 02:54, ieșind afară, a depistat lipsa acesteia și a apelat imediat serviciul 112; motocicleta nu blochează volanul în lipsa cheii, iar alte lacăte sau siguranțe suplimentare nu avea;

– *declarațiile martorului Cociorva Alexandru* (f.d. 18-19), care activează la o vulcanizare din s. *****, r-nul Orhei, și a declarat că la 13.09.2025, în jurul orei 16:00, la el s-au apropiat două persoane de gen masculin, de aproximativ 17-18 ani, care s-au prezentat ca „*****” și „Ghiță”; la volanul motocicletei se afla „Ghiță”, care l-a rugat să repare roata din față spartă, comunicându-i că locuiesc în *****, la un centru de copii, și că ar fi lucrat toată vara pentru această motocicletă; nedispunând de bani pentru plata reparației, „Ghiță” i-a lăsat drept gaj telefonul

mobil „iPhone 7” de culoare neagră; ulterior a aflat că motocicleta a fost accidentată la intrarea în s. ***** și că era furată;

–*procesul-verbal de ridicare din 15.09.2025*, prin care au fost ridicate copiile actelor din procesul penal nr. 20252700586 din 14.09.2025 (f.d. 39-41), și *procesul-verbal de examinare* a acestora (f.d. 42-46);

–*procesul-verbal de ridicare din 13.09.2025* a copiei certificatului de înmatriculare provizoriu nr. ***** și a copiei contractului de vânzare-cumpărare din 24.07.2025 (f.d. 48-49), *procesul-verbal de examinare* a acestora și *ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor* la cauza penală (f.d. 47), care atestă dreptul de proprietate al părții vătămate asupra mijlocului de transport;

–*procesul-verbal de ridicare din 15.09.2025* a motocicletei de model „*****” cu numărul VIN LS2P*****2 (f.d. 48-49), *procesul-verbal de examinare* a motocicletei (f.d. 50-53), *ordonanța din 16.09.2025 de recunoaştere în calitate de corp delict* (f.d. 54) și *ordonanța din 16.09.2025 de restituire a acesteia proprietarului* (f.d. 56);

–*procesul-verbal de ridicare din 25.09.2025* a telefonului mobil „iPhone 7” de culoare neagră (f.d. 56-60), *procesul-verbal de examinare* a acestuia (f.d. 61-62), *ordonanța din 25.09.2025 de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă* (f.d. 66) și *chitanța nr. 1755 din 25.09.2025* privind transmiterea în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica (f.d. 67-68).

Probele menționate atestă, în coroborare, momentul și locul deposedării (declarațiile părții vătămate și apelul la serviciul 112 la 13.09.2025, ora 02:54), folosirea ulterioară a motocicletei de către inculpați (declarațiile martorului Cociorva Alexandru și ridicarea telefonului lăsat drept gaj), precum și identitatea mijlocului de transport, stabilită prin numărul VIN, documentele de înmatriculare și procesul-verbal de examinare.

Cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii imputate:

9.1. Potrivit art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Conform art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, iar potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, calificarea infracțiunii reprezintă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

9.2. Art. 192[1] Cod penal prevede: *„(1) Răpirea mijlocului de transport fără scop de însuşire se pedepseşte cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani. (2) Aceeaşi acţiune: a) săvârşită de două sau mai multe persoane; [...] se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 5 ani.”*

9.3. ***Obiectul juridic special*** al infracțiunii prevăzute de art. 192[1] Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijlocului de transport. Prin răpire nu se urmărește trecerea mijlocului de transport în stăpânirea definitivă a făptuitorului, ci se lezează dreptul proprietarului (posesorului legitim) de a stăpâni și de a folosi bunul său, acesta fiind lipsit, pe durata folosirii ilegale, de posibilitatea de a-și exercita aceste atribute, cu riscul real al deteriorării sau distrugerii bunului. La caz, a fost lezat dreptul de posesie și de folosință al părții vătămate Gherciu Vlad, a cărei calitate de proprietar este confirmată de certificatul de înmatriculare provizoriu nr. ***** și de contractul de vânzare-cumpărare din 24.07.2025.

9.4. ***Obiectul material*** al infracțiunii îl reprezintă mijlocul de transport.

Potrivit art. 132 Cod penal, *„prin mijloace de transport se înțeleg toate tipurile de automobile, tractoare și alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele și troleibuzele, precum și motocicletele și alte mijloace de transport mecanice”*.

Conform Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, prin *motocicletă* - autovehiculul cu două roţi, cu sau fără ataş, având capacitatea cilindrică a motorului mai mare de 50 cm3. Autovehiculul cu trei roţi (triciclu) sau cu patru roţi simetrice faţă de axa sa longitudinală (cvadriciclu), având capacitatea cilindrică a motorului mai mare de 50 cm3 şi masa echipată mai mică de 400 kg, este considerat motocicletă;

În speță, obiectul material îl constituie motocicleta de model „*****”, de culoare gri, cu n/î ***** și numărul VIN LS2P*****2 se încadrează expres în noțiunea legală de mijloc de transport în sensul art. 132 din Codul penal.

9.5. ***Latura obiectivă*** a infracțiunii se exprimă în fapta prejudiciabilă sub formă de acțiune de răpire, care presupune succesiunea a două acte:

a) deposedarea, adică scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei,

și *b) imposedarea*, adică trecerea mijlocului de transport în posesia și folosința făptuitorului. Dacă deposedarea nu este urmată de imposedare, fapta rămâne la etapa tentativei. Infracțiunea este una formală și se consideră consumată din momentul deposedării victimei și începerii deplasării cu mijlocul de transport, indiferent de distanța parcursă.

La caz, *deposedarea* s-a realizat în intervalul 12.09.2025, ora 22:00 – 13.09.2025, ora 03:00, prin luarea motocicletei din locul în care a fost parcată de proprietar, pe adresa mun. Chișinău, str. *****, și ruperea lanțului antifurt, iar *imposedarea* – prin pornirea și deplasarea cu motocicleta din mun. Chișinău spre s. *****, r-nul Orhei, la volan aflându-se inculpatul Gardașin *****, precum și prin folosirea ulterioară a acesteia timp de câteva zile, inclusiv la 13.09.2025, ora 16:00, la vulcanizarea din s. *****. Astfel, latura obiectivă a fost realizată integral, infracțiunea fiind consumată.

9.6. ***Caracterul ilegal*** al acțiunii de răpire presupune că făptuitorului îi lipsește orice drept asupra mijlocului de transport, acesta nefiindu-i încredințat de proprietar în legătură cu anumite obligații, servicii sau în alt scop. Inculpații nu aveau niciun drept asupra

motocicletei, care era străină pentru ei, iar lipsa consimțământului proprietarului rezultă din adresarea imediată a acestuia la serviciul 112, după constatarea dispariției bunului.

9.7. ***Semnul calificativ*** prevăzut de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal – *săvârşirea faptei de două sau mai multe persoane* – presupune participarea a cel puțin două persoane care întrunesc semnele subiectului infracțiunii, în calitate de coautori.

Potrivit art. 44 Cod penal, *„infracțiunea se consideră săvârşită cu participație simplă dacă la săvârşirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii”*, iar conform art. 42 alin. (6) Cod penal, participanții trebuie să întrunească semnele subiectului infracțiunii.

Din declarațiile ambilor inculpați rezultă că aceştia au decis împreună să ia motocicleta pentru a ajunge acasă, Tcaciuc Gheorghe a luat motocicleta din parcare, Gardaşin ***** îl aştepta pe o altă stradă, au rupt împreună lanțul antifurt, iar ulterior Gardaşin ***** a condus motocicleta spre s. *****, ambii folosind-o în continuare. Prin urmare, fiecare dintre inculpați a realizat nemijlocit elemente ale laturii obiective, acționând de comun acord, ceea ce întrunește semnul calificativ reținut.

9.8. ***Latura subiectivă*** se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. Potrivit art. 17 Cod penal, *„se consideră că infracțiunea a fost săvârşită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări”*. Inculpații își dădeau seama că iau fără drept mijlocul de transport al altei persoane și doreau să-l folosească, coinculpatul Tcaciuc Gheorghe declarând expres că la momentul răpirii era conștient de caracterul penal al acțiunii. Elementul definitoriu care delimitează fapta de furt (art. 186 Cod penal) este *lipsa scopului de însuşire*: inculpații au urmărit folosirea temporară a motocicletei pentru a se deplasa acasă, în s. *****, și nu trecerea acesteia în stăpânirea lor definitivă, ceea ce rezultă din motivul declarat de ambii inculpați și din abandonarea ulterioară a mijlocului de transport.

9.9. ***Subiectul*** infracțiunii este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârşirii faptei, a atins vârsta răspunderii penale. Potrivit art. 21 alin. (2) Cod penal, *persoanele fizice care au vârsta între 14 și 16 ani sunt pasibile de răspundere penală* pentru săvârşirea, printre altele, a infracțiunilor prevăzute de *art. 192[1] alin. (2) și (3)*. La momentul săvârşirii faptei (12-13.09.2025), inculpatul Gardaşin *****, născut la *****, avea vârsta de 16 ani și 9 luni, iar coinculpatul Tcaciuc Gheorghe, născut la *****, avea vârsta de 17 ani și 4 luni, ambii nefiind la evidența medicului psihiatru cu tulburări care să excludă responsabilitatea (f.d. 74, 97). Prin urmare, ambii întrunesc semnele subiectului infracțiunii.

9.10. Colegiul atestă că în sentință au fost admise unele inexactități materiale: modelul motocicletei este indicat în descrierea faptei ca „***** F2”, iar în probele cercetate ca „*****”; numele inculpatului este redat într-un loc ca „Cardași *****”; art. 80[1] este indicat într-un loc ca aparținând Codului de procedură penală, în loc de Codul penal; iar inculpatul Gardaşin *****, în declarațiile sale, a descris motocicleta ca fiind de

model „F5” și de culoare neagră. Aceste neconcordanțe nu afectează legalitatea și temeinicia sentinței, întrucât identitatea obiectului material este stabilită cu certitudine prin numărul VIN, numărul de înmatriculare și documentele de proprietate, iar identitatea inculpatului și încadrarea juridică rezultă fără echivoc din ansamblul hotărârii și din dispozitiv. Ele nu constituie erori procesuale în sensul art. 364¹ alin. (10) Cod de procedură penală, nu au fost invocate de recurenți și sunt susceptibile de corectare de către instanța care a emis actul, în condițiile art. 249 Cod de procedură penală.

9.11. Prin urmare, instanța de recurs constată că acțiunile inculpatului **Gardașin ******* întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de **art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal** – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane*, sentința primei instanțe nefiind contestată de recurenți în această parte, procurorul menționând expres în recurs că instanța a calificat corect acțiunile inculpatului.

10. *Instanța de recurs a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026 este contestată cu recurs de procuror, în sensul completării pedepsei cu obligația prevăzută de art. 90 alin. (6¹) Cod penal, și de apărător, în sensul liberării minorului de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal.*

Cu privire la recursul procurorului:

11. Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *„dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție [...], instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune [...]. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune [...]”*. Conform alin. (6) al aceluiași articol, *„aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: [...] g) să participe la programe probaționale”*, iar potrivit alin. (6¹), *„în cazul condamnării minorului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, participarea la programul probațional este obligatorie”*.

11.1. Colegiul constată că, într-adevăr, dispozitivul sentinței nu reproduce în mod expres obligația lui Gardașin ***** de a participa la programul probațional. Totuși, această omisiune nu constituie o eroare de drept de natură să impună casarea sentinței, din următoarele considerente.

11.2. *Primo*, norma art. 90 alin. (6¹) Cod penal are caracter imperativ și efect direct. Spre deosebire de obligațiile enumerate la alin. (6), a căror alegere ține de aprecierea instanței („una sau mai multe dintre următoarele”), participarea minorului condamnat cu suspendare condiționată la programul probațional este stabilită de legiuitor însuși și nu

lasă instanței nicio marjă de apreciere. Obligația decurge, așadar, nemijlocit din lege (*ope legis*) și se aplică de drept condamnatului minor din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, indiferent de reproducerea ei în dispozitivul hotărârii. Neindicarea acestei obligații în dispozitiv nu o suprimă și nu modifică situația juridică a condamnatului. Totodată, cerința art. 90 alin. (6) Cod penal ca, la aplicarea suspendării condiționate, condamnatul să fie obligat să îndeplinească cel puțin una dintre obligațiile enumerate este satisfăcută, în cazul minorului, chiar prin norma specială a alin. (6^1), care impune obligația prevăzută la lit. g).

11.3. *Secundo*, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, care sunt ținute, în virtutea legii, să asigure includerea condamnatului minor în programul probațional. Neîndeplinirea sistematică a obligațiilor stabilite, inclusiv a celei impuse de lege, poate atrage consecințele prevăzute de art. 90 alin. (9) Cod penal. Prin urmare, scopul urmărit de procuror – participarea efectivă a lui Gardașin ***** la programul probațional – este asigurat prin efectul legii, fără a fi necesară casarea sentinței. În vederea asigurării executării corespunzătoare, Colegiul va dispune remiterea copiei prezentei decizii, împreună cu copia sentinței, organului de probațiune competent.

11.4. *Tertio*, însuși procurorul recunoaște în recurs că „în cazul corectării erorii omise de către instanța de judecată nu va fi agravată situația de facto a inculpatului", ceea ce confirmă că solicitarea vizează reproducerea formală a unei obligații care există deja de drept. Casarea sentinței exclusiv în acest scop, cu rejudecarea cauzei, nu ar produce niciun efect juridic nou, însă ar prelungi nejustificat procedura în privința unui minor, contrar art. 20 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora cauzele penale privind minorii se judecă în termen rezonabil, de urgență și în mod prioritar.

11.5. *Quarto*, soluția solicitată de procuror – *„dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel"* – nu este prevăzută de art. 449 alin. (1) Cod de procedură penală, care reglementează în mod exhaustiv soluțiile instanței de recurs, iar sentința pronunțată în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală nu este susceptibilă de apel (art. 364^1 alin. (10), art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală). Prin urmare, cerința astfel formulată nu poate fi admisă.

11.6. Celelalte argumente ale procurorului, referitoare la scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal și la criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, au un caracter general, nu indică vreo circumstanță concretă a cauzei ignorată de prima instanță și nu sunt raportate la persoana inculpatului, recursul conținând, inclusiv, mențiunea referitoare la o altă persoană („Cioran Ana"), străină cauzei. Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare din prima instanță, a solicitat el însuși aplicarea față de Gardașin ***** a art. 90 Cod penal, fără a formula vreo cerere privind obligațiile ce urmează a fi impuse condamnatului.

11.7. Colegiul mai notează că participarea minorului la un program probațional, ca formă de supraveghere și asistență în comunitate, corespunde exigențelor art. 40 alin. (4) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care impune statelor să asigure o varietate de măsuri – supraveghere, consiliere, probațiune – astfel încât copiii să fie tratați

într-un mod adecvat bunăstării lor și proporțional atât situației lor, cât și infracțiunii. Acest scop este realizat în speță prin efectul combinat al sentinței și al art. 90 alin. (6^1) Cod penal.

11.8. Prin urmare, recursul procurorului urmează a fi respins ca nefondat.

Cu privire la recursul apărătorului:

12. Referitor la solicitarea apărătorului de liberare a minorului Gardașin ***** de răspundere penală, Colegiul notează că, potrivit art. 54 Cod penal, *„(1) Persoana în vârstă de până la 18 ani care a săvârşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă poate fi liberată de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. (2) Persoanelor liberate de răspundere penală, în conformitate cu alin. (1), li se aplică măsurile de constrângere cu caracter educativ, prevăzute la art. 104.”*

Potrivit art. 483 alin. (5) Cod de procedură penală, *„la judecarea cauzei penale în fond, instanța este în drept să înceteze procesul penal în temeiurile prevăzute în alin. (1) și să aplice prevederile art. 54 și 104 din Codul penal”*.

12.1. Din conținutul acestor norme rezultă că liberarea minorului de răspundere penală nu este un drept al inculpatului și nici o obligație a instanței, ci o facultate a acesteia („poate fi liberată”, „este în drept”), condiționată cumulativ de: a) vârsta de până la 18 ani; b) săvârșirea pentru prima oară a infracțiunii; c) încadrarea faptei în categoria infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave; d) constatarea că *corectarea minorului este posibilă fără a fi supus răspunderii penale*. Colegiul constată că primele trei condiții sunt întrunite: inculpatul este minor, anterior nejudecat, iar infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2) lit. a) Cod penal, pedepsită cu închisoare de până la 5 ani, se atribuie, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, categoriei infracțiunilor mai puțin grave. Însă cea de-a patra condiție, de fond, nu este întrunită.

12.2. Astfel, împrejurările cauzei, stabilite din probele recunoscute de inculpat, nu permit concluzia că acesta se poate corecta fără a fi supus răspunderii penale:

– *modalitatea de săvârşire a faptei*: fapta a fost comisă pe timp de noapte, în comun cu un alt minor anterior condamnat, inclusiv pentru o infracțiune similară, prin ruperea lanțului antifurt, ceea ce denotă hotărârea fermă de a învinge obstacolele puse de proprietar pentru protecția bunului;

– *comportamentul în timpul săvârşirii faptei*: potrivit propriilor declarații, inculpatul Gardașin ***** a condus motocicleta pe drumul public, iar fiind depistat și urmărit de poliție, nu s-a conformat, ci a accelerat pentru a se sustrage, *„poliția ne-a pierdut urma”*, după care a ascuns motocicleta. O asemenea conduită a pus în pericol securitatea circulației rutiere și denotă ignorarea cerințelor legitime ale organelor de drept;

– *comportamentul după săvârşirea faptei*: motocicleta a fost folosită timp de câteva zile, iar ulterior a fost accidentată și abandonată la intrarea în s. *****. Inculpatul a

recunoscut, la întrebarea procurorului, că el împreună cu reprezentantul legal nu au întreprins nicio încercare de a contacta partea vătămată și de a repara prejudiciul cauzat;

– *conduita procesuală și datele privind persoana*: inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată din 28.01.2026, reprezentantul legal Muntean Augustina comunicând instanței, cu referire la reprezentantul legal Chiperi Tudor, că Gardașin ***** *„este fugar”*, iar acuzatorul de stat, în replică, a invocat comportamentul antisocial al inculpatului și plecările repetate ale acestuia de la domiciliu. Aceste împrejurări nu au fost combătute de apărare, care nu a prezentat nici instanței de fond, nici instanței de recurs (art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală) caracteristici de la instituția de învățământ, de la locul de trai sau alte înscrisuri care să caracterizeze pozitiv persoana minorului și să susțină aptitudinea acestuia de a se corecta în afara răspunderii penale.

12.3. În aceste condiții, Colegiul reține că instanța de fond, constatând că temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală în condițiile art. 53 și 54 Cod penal nu au fost stabilite, a adoptat o soluție corectă. Deși motivarea primei instanțe în această parte este succintă, ea nu echivalează cu lipsa motivării în sensul art. 444 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar instanța de recurs, în exercitarea obligației prevăzute de art. 448 alin. (2) Cod de procedură penală, a completat argumentarea prin considerentele expuse *supra,* ceea ce corespunde exigențelor art. 6 § 1 al Convenției, așa cum au fost interpretate în cauzele *Garcia Ruiz c. Spaniei* (§ 26) și *Hirvisaari c. Finlandei* (§ 30). Prin urmare, invocarea de către apărare a cauzelor *Suominen c. Finlandei*, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* și *Buzescu c. României* nu este pertinentă, întrucât sentința atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar dispozitivul nu este contrazis de motivare.

12.4. Colegiul are în vedere și dispozițiile art. 75 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora *„pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului”*. Din considerentele expuse rezultă că măsura de constrângere cu caracter educativ solicitată de apărare – încredințarea minorului pentru supraveghere persoanelor care îi înlocuiesc părinții (art. 104 alin. (1) lit. b) Cod penal) – nu ar fi suficientă pentru corectarea inculpatului, în condițiile în care tocmai supravegherea exercitată de reprezentantul legal nu a prevenit săvârșirea faptei imputate și nici sustragerea minorului de la prezentarea în instanță. Totodată, soluția primei instanțe – pedeapsa cu închisoare a cărei executare a fost suspendată condiționat, cu supravegherea organului de probațiune și participarea obligatorie la programul probațional – nu presupune izolarea minorului de mediul său de viață și are, în substanță, un pronunțat caracter educativ și de reintegrare socială.

13. Cu privire la argumentul apărătorului referitor la nereținerea unor circumstanțe atenuante, Colegiul notează următoarele.

13.1. Instanța de fond în mod întemeiat nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă separată recunoașterea vinovăției (art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal), or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală,

procedură care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, beneficiul acesteia fiind deja valorificat prin aplicarea art. 80¹ alin. (1) Cod penal. Reținerea suplimentară a recunoașterii vinovăției în calitate de circumstanță atenuantă ar fi însemnat acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe. Totodată, căința exprimată de inculpat în fața instanței nu a fost însoțită de acțiuni concrete de reparare a prejudiciului sau de reconciliere cu partea vătămată, ceea ce reduce semnificația ei în procesul de individualizare.

13.2. Referitor la invocarea situației familiale a minorului (*****), Colegiul notează că circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. c) Cod penal – *săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial* – presupune existența unei legături cauzale între împrejurările grele și săvârșirea faptei. În speță, potrivit declarațiilor ambilor inculpați, motocicleta a fost răpită pentru a ajunge acasă, în sat, iar nu ca urmare a unor împrejurări grele de ordin personal sau familial. Mai mult, împrejurările invocate nu au fost susținute prin înscrisuri prezentate instanței de recurs, iar din procesul-verbal al ședinței din 19.11.2025 rezultă că minorul locuiește împreună cu reprezentantul său legal, Chiperi Tudor, care și-a declarat calitatea de tutore. Instanța de recurs reține că aceste împrejurări privind condițiile de viață ale minorului au fost, în substanță, avute în vedere de prima instanță prin reținerea minoratului drept circumstanță atenuantă (art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal) și excepțională (art. 79 alin. (1) Cod penal) și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în acord cu art. 75 alin. (1) Cod penal, care impune luarea în considerare a condițiilor de viață ale familiei celui vinovat.

13.3. Argumentul potrivit căruia „urmări grave nu au survenit” nu își găsește suport în materialele cauzei, or mijlocul de transport răpit a fost ulterior accidentat, iar prejudiciul pretins de partea vătămată în mărime de 30 000 lei nu a fost reparat. Lipsa circumstanțelor agravante, invocată de apărare, a fost deja valorificată de instanța de fond prin stabilirea unei pedepse la limita inferioară a celei posibile.

14. ***Cu privire la pedeapsa penală*** aplicată inculpatului Gardașin *****, instanța de recurs notează că, potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Totodată, Colegiul are în vedere că alegerea pedepsei corespunzătoare ține, în principiu, de marja de apreciere a instanțelor naționale, cu condiția ca aceasta să nu fie vădit disproporționată în raport cu fapta și persoana condamnatului (*Vinter și alții c. Regatului Unit* [MC], nr. 66069/09, 130/10 și 3896/10, hotărârea din 9 iulie 2013, § 105).

14.1. Infracțiunea prevăzută de **art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal** se pedepsește *cu închisoare de la 3 la 5 ani*. Potrivit art. 70 alin. (3) Cod penal, *la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârşirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită, reduse la jumătate*, adică până la 2 ani și 6 luni. Întrucât maximul astfel redus este inferior minimului special de 3 ani, limita minimă coboară până la minimul general de 3 luni, prevăzut de art. 70 alin. (2) Cod penal. Prin efectul art. 80¹ alin. (1) Cod penal, limitele de pedeapsă se reduc cu o pătrime, maximul pedepsei constituind 1 an, 10 luni și 15 zile închisoare.

14.2. Astfel, pedeapsa de 8 (opt) luni închisoare stabilită inculpatului Gardașin ***** se încadrează în limitele legale, fiind cu mult sub maximul special redus. Instanța de fond a reținut circumstanța atenuantă a minoratului, care, potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, *„se consideră circumstanță excepțională”*, a constatat lipsa circumstanțelor agravante și, apreciind că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia, stabilind perioada de probațiune la limita minimă de 1 an, prevăzută de art. 90 alin. (2) Cod penal. Condițiile art. 90 alin. (1) Cod penal sunt întrunite (pedeapsa nu depășește 5 ani, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție), iar impedimentele prevăzute de art. 90 alin. (4) Cod penal lipsesc. Totodată, prima instanță s-a conformat art. 485 alin. (1) Cod de procedură penală, examinând posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei de către minor.

14.3. Prin urmare, Colegiul constată că pedeapsa stabilită inculpatului Gardașin ***** nu este una „prea aspră”, după cum susține apărarea, ci se situează la nivelul cel mai blând compatibil cu gravitatea faptei și cu datele privind persoana acestuia. O soluție mai favorabilă, sub forma liberării de răspundere penală, nu ar asigura realizarea scopurilor pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal și ar fi percepută ca o atitudine tolerantă a statului față de comportamentul prejudiciabil, diminuând încrederea societății, inclusiv a părții vătămate, în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Totodată, o pedeapsă prea aspră ar genera sentimente de nedreptate și neîncredere în lege, iar soluția primei instanțe evită ambele extreme, realizând un just echilibru între interesul superior al copilului (art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului) și interesul general al prevenirii infracțiunilor.

14.4. Instanța de recurs evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a

unui spirit de responsabilitate. Anume pedeapsa stabilită de instanța de fond în privința inculpatului **Gardașin *******, cu suspendarea condiționată a executării acesteia este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale și este aptă să contribuie la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte, inclusiv ce ține de comportamentul său ulterior.

15. Colegiul judiciar notează că *infracțiunea comisă de către inculpatul Gardașin ***** face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului (Capitolul VI al Părții speciale a Codului penal), care atentează la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea patrimoniului persoanelor fizice și juridice. Răpirea mijlocului de transport săvârșită de două persoane prezintă un pericol social sporit, întrucât, pe lângă lezarea dreptului de posesie, creează riscul real de deteriorare sau distrugere a bunului și de punere în pericol a securității circulației rutiere, risc care, în speță, s-a și materializat.*

Cu privire la inculpatul Tcaciuc Gheorghe și la alte chestiuni:

16. Colegiul constată că sentința în privința inculpatului minor **Tcaciuc Gheorghe** nu a fost atacată nici de acesta, nici de apărătorul sau reprezentantul său legal, nici de procuror, recursul procurorului fiind declarat expres „numai în privința lui Gardașin *****". Potrivit art. 441 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs. Examinând cauza prin prisma art. 443 Cod de procedură penală, Colegiul nu constată temeiuri pentru extinderea efectelor recursurilor asupra coinculpatului Tcaciuc Gheorghe, întrucât argumentele recursului apărătorului privind liberarea de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal nu îi sunt aplicabile, acesta fiind anterior condamnat în mod repetat, inclusiv pentru o infracțiune prevăzută de art. 192^1 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar recursul procurorului vizează exclusiv modalitatea de executare a pedepsei aplicate lui Gardașin *****.

17. Cu privire la măsura preventivă, Colegiul notează că măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, aplicată lui Gardașin ***** prin sentință până la rămânerea definitivă a acesteia, își încetează efectul odată cu pronunțarea prezentei decizii irevocabile, prin care sentința rămâne definitivă.

18. Reieșind din aceste considerente, Colegiul Penal concluzionează că argumentele invocate în recursul declarat de procurorul Tatiana Prepeliță și în recursul declarat de avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin ***** împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026 nu pot servi temei de admitere a recursurilor, în prezența circumstanțelor sus-indicate, iar sentința urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu art. art. 364^1 alin. (10) și (11), 437 alin. (1) pct. 1^4), 441-443, 447, 448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Tatiana Prepeliță, și recursul declarat de avocatul Gorencu Cornelia în interesele inculpatului minor Gardașin *****, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 martie 2026, adoptată în cauza penală privindu-i pe **Tcaciuc Gheorghe** și **Gardașin *****, *se resping ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.*

Copia prezentei decizii, împreună cu copia sentinței, se remite organului de probațiune competent teritorial, pentru punerea în executare a sentinței în partea condamnării lui **Gardașin ***** cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul participării obligatorii a acestuia la programul probațional, prevăzută de art. 90 alin. (6^1) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: ***Marcel Juganari***

Judecător: ***Adrian Cerbu***

Judecător: ***Marcel Popescu***